

[Tholstrup.]

for mange reparationer. Man når altså ikke at få rationaliseret kørslen på landevejene, og derfor burde disse omsætningsafgifter ikke alene sættes ned, men de må helt afskaffes. Jeg har tidligere herfra luftet den tanke, at man kunne aftrappe dem i forbindelse med en frigivelse af automobilimporten. De forskellige motorafgifter, benzinskatt, vægtafgift og dens forskellige tillægsafgifter, benzinfemøren plus omsætnings-skatten, giver vitterligt langt mere, end vejfonden har brug for; mere end 100 mill. kr. om året er vejfonden vokset de sidste år, således at der ikke er brug for de 400—500 mill. kr., den skulle indeholde, for der kommer flere penge ind hver dag end nødvendigt til udgifterne. I konsekvens deraf har den højtærede finansminister da også brugt pengene, for han er udmærket klar over, at selvom man bygger veje i stor målestok, kan man ikke få brugt de penge, der kommer ind fra de altfor høje afgifter. I motor-kommissionen er der stor interesse for netop at komme af med omsætningsafgiften først og så få de andre afgifter nedsat bagefter. Jeg vil anbefale den høje regering at overveje, om man ikke kunne foretage en ned-sættelse og en aftrapning af omsætnings-skatten i forbindelse med en frigivelse af bilimporten, så at den danske automobilpark blev fornyet og vi kunne opnå de store fremskridt, der ville følge af, at vi alle-sammen blev bedre kørende.

Omsætningsafgiften på chokolade- og suk-kerverer har været så høj, at den har givet bagslag og har indbragt færre penge, end den mindre afgift gav. Det er ikke nogen finanspolitisk klog vej at gå, og det er en afgift, der i særlig grad rammer familier med mange børn, for disse varer er jo noget, børnene kan lide. Det er også praktisk med et stykke chokolade, når man er på rejse og ikke har tid til at spise, det er normalt en billig måde at klare en sådan situation på, og det bør staten ikke fordyre. Da man beskattede chokolade, viste det sig, at der kunne fremstilles forskellige erstatninger, og derfor har man som nyt stykke 2 til § 1 i den oprindeligt vedtagne lov vedtaget en be-stemmelse om, at erstatningsvarer også er afgiftspligtige, og det er efter min mening for skrap. Det påfører folk en masse be-svær og kræver øget administration.

Afgift på papir og pap rammer i særlig grad forbrugerne på langs. Det er de børne-rige familier, der henter de store poser mel, gryn, sukker hos købmanden; der bruges altså de store mængder af indpakkingspapir. Fedttæt papir til madpakken, ja, sågar toilet-

papir — alt er belagt med skatter, som er helt urimelige, og jeg vil sige udemokratiske. Jeg vil gerne stille et spørgsmål i forbindelse med afgiften på papir og pap, spørge om papirafgiften også påhviler det papir, der bruges til det såkaldte rockwool, glasuld-måtter, som bruges til isolering af bygninger, om der er afgift på det pap, der bruges til tagpap, og om ikke det er på tide, at vi kommer af med tapetskatten, afgiften på tapetpapir, som er medvirkende til at for-dyre lejlighederne og altså forhøje hus-lejen, som sandelig er høj nok i de nye lejligheder.

Der er afgift på glødelamper. Det har altid været dårlig økonomi at spare på lyset — det er også en dårlig økonomi at spare på oplysningen, men det vil måske føre for vidt at komme ind på det. De fleste rational-seringsekspertter har altid holdt på, at noget, man under ingen omstændigheder må spare på, er det lys, man skal bruge, når man skal arbejde, og derfor bør der ikke være af-gifter på elektriske pærer.

Jeg vil slutte med kort at omtale afgif-ten af mineralvand. Det er en afgift på den røde sodavand til børnenes skovture, men det er tillige en afgift, som er afholdsfejdt-lig. Man gør det, som erstatter det farlige øl og den farlige brændevin, dyrere og van-skeligere at få, derved gør man det måske mere fristende at købe øllet, og det virker jo desværre ikke altid så godt; det gør desværre mere end at slukke tørsten. Sommetider virker det således, som der står i en sentens, som jeg, såvidt jeg husker, har set på Tu-borg:

En tuborg jeg tog for ikke at tørste,
den næste, fordi jeg var glad for den første.

Aksel Larsen: Jeg har hele tiden haft den opfattelse, at denne forhandling drejede sig om to forslag fra regeringen, nemlig for-slaget om forlængelse af gyldigheden af for-skellige forbrugsafgifter og forslaget om for-længelse af og ændringer i lov nr. 437 af 1950 om omsætningsafgift af forskellige varer, men at den ikke drejede sig om om-sætningsafgiften på spirituøse drikke på restauranter. Jeg opretholder denne op-fattelse, selvom jeg må erkende, at det ærede medlem hr. Tholstrup en kort overgang var lige ved at forvirre mig med sin kraftige tale om, at man måtte have kontrolleret drikkeri, man kunne ikke have, at folk lod være med at drikke på restauranter, de skulle drikke under toldvæsenets kontrol. Ja, det forvirrede mig også i anden henseende, for jeg har ellers forstået, at retsforbundet er absolut modstander af kontrol både med er-